

РЕШЕНИЕ

№ 23168

гр. София, 04.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11135** по описа за **2024**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във вр. чл. 1, ал. 1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди
(ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на „Вейпи“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:
[населено място], район „В.“, [улица], Бизнес сграда „А.“, сектор „Д“, офис 11, представлявано
заедно от управителите Е. В. И. и П. К. Г., чрез адв. К., срещу Агенция Митници-ответник по
иска, с която се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди –
пропуснати ползи в общ размер на 48 641,39 лева, ведно със законната лихва върху сумата от
датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ заплащане, причинени от отменен
административен акт - Решение РЗМ-5800-1578/32-371484 от 31.10.2022г. на Директор на
Териториална дирекция Митница С..

В съдебното заседание, ищецът, чрез процесуалния си представител адв. Л., поддържа исковата
молба по заявените в нея съображения. Представа писмени бележки по съществото на спора.
Претендира разносните по делото, съобразно представен списък.

Ответникът – Агенция "Митници", чрез процесуалния си представител юрк. А., оспорва исковата
молба и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и
прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратурата, прокурор Д., изразява становище за
неоснователност на исковата претенция.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото
доказателствата, приема за установено следното:

С Решение РЗМ-5800-1578/32-371484 от 31.10.2022г. директорът на Териториална дирекция Митница С., на основание чл. 173, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във вр. с чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, чл. 77, пар. 1, буква „А“, чл. 85, пар. 1, чл. 101, пар. 1, чл. 102, чл. 104, чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 54, ал. 1 и чл. 56 от ЗДДС, във вр. с чл. 59 от АПК, взема следните решения:

1.1. Поправя следните декларации: МД с MRN 21BG005100375585R8, МД с MRN 21BG005100377151R6, МД с MRN 21BG005100382065R3, МД с MRN 21BG0051000387519R1, МД с MRN 21BG005100389769R6, МД с MRN 21BG005100393385R0, МД с MRN 21BG005100396163R9, МД с MRN 21BG005100400424R4, МД с MRN 21BG005100447478R6, МД с MRN 21BG005100449980R1, МД с MRN 21BG005100449983R9, МД с MRN 21BG005100462076R4, МД с MRN 21BG005100478513R0, МД с MRN 21BG005100493259R6, МД с MRN 21BG005100502986R4, МД с MRN 21BG005100514947R, МД с MRN 21BG005100521862R1, МД с MRN 21BG005100526208R3, МД с MRN 21BG005100531423R5, МД с MRN 21BG005100533513R5, МД с MRN 21BG00510053444R7, МД с MRN 21BG005100539896R2, МД с MRN 21BG005100570201R7, МД с MRN 22BG005100573025R0, МД с MRN 22BG005100583365R2.;

1.2. Определя общ размер на дължими публични държавни вземания за досъбиране, по гореописаните митнически декларации, в размер на 173 705,99 лева за мито и 34 741, 20 лева за ДДС.

1.3. Задължава „Вейпи“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1680, район В. ,бул./ул. [улица], Бизнес сграда "А.", сектор "Д", офис 11, да заплати в 10 дневен срок от получаване на решението сумите от 173 705,99 лв. за мито и 34 741, 20 лв. за ДДС, представляващи разликата между реално платеното и дължимото мито и ДДС по гореописаните митнически декларации, заедно с дължимите лихви съгласно чл.114, пар.2 от МКС и чл.59 ал.2 от ЗДДС върху възникналите задължения, считано от датата на възникване на митническото задължение- приемането на съответната митническа декларация до датата на уведомяването. На основание чл.114, пар.1 от МКС, чл. 59 ал.2 от ЗДДС и чл.1 от Закона за лихвите върху данъците, таксите и други подобни дължими държавни вземания се дължи лихва върху дължимите суми от датата на изтичане на срока за доброволно плащане до окончателното му погасяване.

1.4. Взема под отчет сумите по възникналите вносни митнически задължения по гореописаните МД в в размер на 173 705,99 лв. за мито и 34 741,20 лв. за ДДС, заедно с дължимите лихви.

1.5 Нареща корекциите да се отразят в системата МИСВ.

Във връзка с така постановеното решение, както и с оглед на допуснатото по закон предварително изпълнение на акта, на основание чл. 22 от МКС и чл. 196, ал. 2 от ЗМ от „Вейпи“ ООД на 21.11.2022 г. по сметка на ТД Митница С. е преведена сумата в размер на 217 760,56 лева, представляваща обезпечение с паричен депозит за следените задължения - за мито в размер на 173 705,99 лева, ДДС в размер на 34 741,20 лева и законна лихва в размер на 9 313,37 лева, на основание Решение № РЗМ-5800-1578/32-371484/ от 31.10.2022г. на Директор на ТД Митница С.. Така постановеното Решение № РЗМ-5800-1578/32-371484/ от 31.10.2022г. на Директора на Териториална дирекция Митница С. е обжалвано пред Административен съд София-град, като по жалбата е образувано адм. дело № 10845 по описа за 2022 година на 55 състав на АССГ. С Решение № 5968 от 12.10.2023г., постановено по адм. дело № 10845 по описа за 2022 година на 55 състав на АССГ, обжалваният административен акт - Решение РЗМ-5800-1578/32-371484 от 31.10.2022г. на Директор на Териториална дирекция Митница С. е отменен.

Срещу така постановеното Решение № 5968 от 12.10.2023г. по адм. дело № 10845 по описа за

2022 година на 55 състав на АССГ е подадена касационна жалба от Директора на ТД Митница „С.“ към Агенция „Митници“, като с Решение № 5578 от 08.05.2024г., постановено по адм. дело № 11526 по описа за 2023г. на Върховния административен съд – Осмо отделение, касационната жалба е отхвърлена, а обжалваното решение на АССГ е оставено в сила.

На 14.05.2024г. ищецът е депозирал пред ТД Митница – [населено място] искане с вх. рег. № 32-852575/14.05.2024г. за заплащане на законна лихва върху неправомерно задържаното обезпечение с депозит в пари по задължения за мито, лихви и ДДС в общ размер на сумата от 217 760,56 лева, преведена на 21.11.2022г. по сметка на ТД Митница С.. С отговор на Директор на ТД Митница С. с изх. рег. № 32-861855 от 21.05.2024г. е отказано заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва. Отказът на административния орган за изплащането на обезщетението е мотивиран с разпоредбата на чл. 92, параграф 2, ал. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., съгласно който: „Когато обезпечението се предоставя под формата на депозит в пари или някакво друго равностойно платежно средство, митническите органи не дължат лихва по него”.

С Решение РЗМ-5800-1416/32-960572/ от 06.08.2024г. на Директор на Териториална дирекция Митница С. предоставеното от „Вейпи“ ООД обезпечение да бъде освободено, като сумата в размер на 217 760,56 лева е възстановена от Териториална дирекция Митница С. по сметка на „Вейпи“ ООД на 16.08.2024г.

Като доказателства по делото са приети представените с исковата молба доказателства за извършеното заплащане и освобождаване на обезпеченията. Приложени са за послужване адм.д. № 10845/2022г. по описа на АССГ и адм.д. № 11523/2023г. по описа на ВАС.

По искане на ищеца по делото е прието заключение на допусната съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице Е. К.. Заключение е прието без възражение от страните.

Вещото лице е изчислило претендирания размер на обезщетението по внесеното обезпечение в размер на законната лихва върху заплатената от „Вейпи“ ООД сума от 217 760,56 лева за периода от 21.11.2022г. (датата на внасяне на сумата от „Вейпи“ ООД по сметка на ТД Митница С.) до 16.08.2024г. (датата на възстановяване на сумата от ТД Митница С. по сметка на „Вейпи“ ООД) равняваща се на 48 642.20 лева.

Експертът сочи, че съгласно проверените документи, е установил че на 21.11.2022г. е извършен банков превод от „Вейпи“ ООД по сметка на ТД Митница С., в размер на 217 760,56 лева, с основания за превода - Паричен депозит за задължения за мито ДДС лихви РЗМ-5800-1578/2022г. Експертизата установява още, че на 16.08.2024г. е извършен банков превод от ТД Митница С. по сметка на „Вейпи“ ООД, в размер на 217 760,56 лева, с основания за превода - РЗМ.5800.1416 06.08.2024 ВЪЗСТ.ДЕПОЗИТ 32.970287 14.08.2024г. С извършения банков превод е възстановена от ТД Митница С. по сметка на „Вейпи“ ООД преведената по предходния въпрос сума.

Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на иска: Искът е допустим. Същият е предявен след отмяната на административен акт - Решение № РЗМ-5800-1578/32-371484 от 31.10.2022г. на Директора на Териториална дирекция Митница С., и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. Ищецът е активно легитимиран, тъй като е бил адресат на отменения като незаконосъобразен административен акт, от който твърди, че е претърпял имуществени вреди, предмет на исковата молба.

Разгледан по същество, искът са основателен.

Отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица е

регламентирана в разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди(ЗОДОВ). Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, като съгласно ал. 2 исковите по ал. 1 се разглеждат по реда, установен в Административнопроцесуалния кодекс.

За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва при условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на следните предпоставки:

1. Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица при осъществяване на административна дейност, като в случаите на отговорност от административен акт, същият съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 3 от АПК, следва да е отменен по съответния ред; 2. Наличие на реална вреда /имуществена и/или неимуществена/, настъпила за ищеца; 3. Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде реализирана отговорността на държавата и общините по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. С оглед разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Следователно имуществената отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

В производството по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ищецът следва да докаже претърпените вреди, техния характер и размер, както и наличие на пряка причинно-следствена връзка между претендираните вреди и незаконосъобразния административен акт, действие или бездействие.

Настоящият състав приема, че в процесния случай са налице посочените по-горе кумулативни предпоставки за ангажиране обективната и безвиновна отговорност на ответника Агенция“Митници“, предвид следно:

Налице е отменен като незаконосъобразен административен акт Решение РЗМ-5800-1578/32-371484 от 31.10.2022 г. на Директор на Териториална дирекция Митница С., на основание чл. 173, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във вр. с чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, чл. 77, пар. 1, буква „А“, чл. 85, пар. 1, чл. 101, пар. 1, чл. 102, чл. 104, чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., във вр. с чл. 54, ал. 1 и чл. 56 от ЗДДС, във вр. с чл. 59 от АПК е взето решение, с което е определен общ размер на дължими публични държавни вземания за досъбиране по 25 броя митнически декларации, подадени от „Вейпи“ ООД - [населено място], възлизащи на 173 705,99 лв. за мито и 34 741,20 лв. за ДДС, ведно със законната лихва. На основание чл. 22 от МКС и чл. 196, ал. 2 от ЗМ от „Вейпи“ ООД на 21.11.2022 г. по сметка на ТД Митница С. е преведена сумата в размер на 217 760,56 лева, представляваща обезпечение с паричен депозит за следените задължения - за мито в размер на 173 705,99 лева, ДДС в размер на 34 741,20 лева и законна лихва в размер на 9 313,37 лева, на основание Решение № РЗМ-5800-1578/32-371484 от 31.10.2022г. на Директор на ТД Митница С..

Решение № РЗМ-5800-1578/32-371484 от 31.10.2022г. на Директор на ТД Митница С. е отменено с Решение № 5968 от 12.10.2023г., постановено по адм. дело № 10845 по описа за 2022 година на АССГ, оставено е сила с Решение № 5578 от 08.05.2024г., постановено по адм. дело № 11526 по описа за 2023г. на Върховния административен съд.

Предвид изложеното, съдът приема, че е доказано наличието на първата предпоставка,

обулавяща основателността на предявения иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - отменен като незаконосъобразен административен акт.

Налице е и втората предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск, а именно: наличие на причинена вреда на ищеца от отмененото като незаконосъобразно решение на Директора на ТД Митница С..

Претендираната имуществената вреда е в размер на 48 641,39 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди – пропуснати ползи (размерът на законната лихва върху неправомерно задържаната сума от 217 760,56 лева), за периода от 21.11.2022г. (датата на внасяне на сумата от „Вейпи“ ООД по сметка на ТД Митница С.) до 16.08.2024г. (датата на възстановяване на сумата от ТД Митница С. по сметка на „Вейпи“ ООД), причинени от отмененото решение на Директора на ТД Митница С..

За исковият период от датата на внасяне на сумата от „Вейпи“ ООД до нейното възстановяване, ищецът е бил лишен от възможността да ползва собствените си средства, като е понесъл вреди под формата на пропуснати ползи, които са реални, а не хипотетични вреди и се съизмерват с размера на законната лихва, за периода на задържане на сумата, който размер не следва да се доказва изрично. Липсата на необходимост от доказване на вреди в размер на законната лихва произтича от нормата на чл. 86, изр. 1 от ЗЗД. Само в случай, че кредиторът твърди претърпени вреди в по-висок размер и претендира тяхното заплащане от своя длъжник, той ще следва да развие исково производство по общия ред (арг. от чл. 86, изр. 2 ЗЗД), в рамките на което да установи с преки доказателства вида и размера на поддържаните от него вреди, съобразно нормите на чл. 51, респективно – чл. 82 ЗЗД (в зависимост от източника на възникналото облигационно задължение – деликт или неизпълнен договор).

От приетото без оспорване от страните заключение по допуснатата ССЕ, се установява, че законната лихва върху заплатената от „Вейпи“ ООД сума от 217 760,56 лева за периода от 21.11.2022г. (датата на внасяне на сумата от „Вейпи“ ООД по сметка на ТД Митница С.) до 16.08.2024г. (датата на възстановяване на сумата от ТД Митница С. по сметка на „Вейпи“ ООД) е в размер на 48 642.20 лева.

При преценката на характера на претендираните вреди и основателността на предявения иск, във връзка с доводите на ответника, настоящият състав съобрази и Решение на СЕС от 18.01.2017г. по дело С-365/15. Според задължителното тълкуване, дадено с това решение: когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Посоченото задължително тълкуване пренесено на плоскостта на настоящия казус, води до извод, че размерът на пропуснатите ползи, които подлежат на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради техния сигурен характер, представлява лихвата за забава върху обезпечението от датата на внасянето му до датата на възстановяването на сумата. За този период дружеството незаконосъобразно е било лишено от възможността да ползва собствените си средства, понасяйки вреди под формата на пропуснати ползи, съизмерими минимум със размера на законната лихва за забава.

Съдът приема, че в случая е установено наличието и на третата предпоставка, а именно: наличие на пряка причинна връзка между отменените като незаконосъобразни административни актове и причинената имуществена вреда, предмет на предявения иск. Установено е, че отмененото решение подлежи на предварително изпълнение, на основание чл. 196, ал.2 от ЗМ, вр.с чл.45, § 1 от Регламент(ЕС) № 952/2013 и в случай,

че установените митнически задължения не бъдат платени в 10-дневния срок за доброволно изпълнение и решението не е спряно по реда на чл. 221, ал. 3 от ЗМ, вр.с чл.45, § 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., решението се изпраща на компетентната териториална дирекция на НАП за принудително събиране. Следователно, ако не бяха издадени незаконосъобразните административни актове за ищеца не би възникнала необходимост да заплати обезпеченията, за да бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение. Смисълът на нормата на чл. 1, ал. 1 и на чл. 4 от ЗОДОВ е, че отговорността на държавата е за вредите, произтичащи пряко и непосредствено от незаконосъобразното поведение на съответния административен орган, което изключва възможността тази отговорност да обхваща вредите, които са далечна последица от това поведение. Учредяването на обезпечение за задълженията по процесното решение, обосновава пряка причинно-следствена връзка между отмяната на акта и претендираните имуществени вреди.

По изложените съображения настоящият състав приема, че ищецът е доказал наличието на кумулативните предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника, и като съобрази заключението на вещото лице намира, че ответника следва да заплати сумата в размер на 48 642,20 лева, ведно със законната лихва върху нея, считано от предявяване на исковата молба в съда – 12.11.2024г. до окончателното изплащане на сумата.

Ангажирането на отговорността на държавата за незаконосъобразни актове на нейни административни органи зависи от наличието на трите условия – незаконосъобразност на административен акт/ твърдяното поведение, настъпване на вреда и причинно-следствена връзка между този административен акт/ поведение и посочената вреда, като в процесния случай всички тези условия са налице. В този смисъл е и трайната практиката на ВАС, обективизирана в множество решение сред които: решение № 11686 от 17.11.2021 г. на III отд. на ВАС; решение № 6564 от 04.07.2022г. по адм.д. № 1743/2022 г. на III отд. на ВАС; решение № 6423 от 28.06.2022г. по адм.д. № 2271 / 2022 г на III отд. на ВАС и др.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, предвид уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски, съгласно приложения списък и доказателствата за извършването им, от които 25 лв. държавна такса, 500 лв. възнаграждение за вещо лице и адвокатско възнаграждение. Съдът намира направеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 4550 лв. за неоснователно с оглед фактическата и правна сложност на делото и доколкото е близо до определения размер в чл. 7, ал. 2, т. 3 вр с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 4541.31 лв.

Водим от горното и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Първо отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, БУЛСТАТ:[ЕИК], [населено място], *да заплати* на „Вейпи“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], Бизнес сграда „А.“, сектор „Д“, офис 11, представлявано заедно от управителите Е. В. И. и П. К. Г., на основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, обезщетение за имуществени вреди,

причинени от отменен административен акт - Решение РЗМ-5800-1578/32-371484 от 31.10.2022г. на Директор на Териториална дирекция Митница С., в общ размер на 48 641,39 лева, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба - 12.11.2024г. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, БУЛСТАТ:[ЕИК], [населено място] да заплати на „Вейпи“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], Бизнес сграда „А.“, сектор „Д“, офис 11, разноси по делото в размер на 5075,00 (пет хиляди седемдесет и пет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: